

Например, под бројем 16 у Абидоској табlici стоји Цесар-Ша (или с грленим нагласком Цезар-Шах). То је очигледно спајање речи "цезар" с њеним источним називом "шах" [14]. Под бројем 30 стоји Унас, али па то је латинска реч Унус - "једини". Под бројем 1 стоји МНА, што су грчко-латински аутори изговарали као "менес", али то је грчка реч "монос", исто што и латинско Унус, и значи "једини". То је пракорен речи "монарх" - "једнодржац". "јединствени цар (рекс)" [14]. Скоро у све форме таблице улази реч РЕ представљена кружићем - Сунцем. Али ни египтолози то не сматрају словом, него титулом - симболом једнодршца-теократа. То је италијанско Ре - "цар", како се он и данас назива, и тек код касних класичних античких аутора та реч је аспирацијом прешла у Рех, затим у Регус и на крају у Рех [14]. Под неколико бројева стоји РЕ ДЕД. Али ДЕД је јеврејски изговор речи Давид (ДАУД) [14]. И ту је под бројем 14 нацртан човек с праћком, по свој прилици као подсећање на то да је Давид каменом из праћке убио Голијата (в. Библију) [14]. Неколико пута у табlici се појављује реч "Буба" S коју египтолози изговарају "Хепер". Али то личи на европско Хебер, тј. досељеник. Измена те речи у "Хепру", такође библијску реч, хебри - јевреј [14]. Под бројем 74 стоји Ре Цесар Хеперу, што може да значи Caesar Heber, тј. "цар-цезар досељеник". Под бројем 13 стоји "Сента", али то је латинска реч Sanctus - "посвећени, свети". Под бројем 58 стоји Санх-Ре, тј. Sanctus Rex, тј. "свети цар". Под бројем 59 стоји Ре С. Хотеп Пата-Аб. Али Хотеп означава "слуга", Пата - "патер", Аб - "отац". Према томе, цео израз може значити "цар св. слуга оца очева". Одавде лако следи [14] да посебна слова С, К (или Ку), која се често срећу, например у Абидоској табlici, значе просто Sanctus и Quirinus, да посебно М означава "монарх" итд., тј. то су скраћенице стандардних средњовековних термина и симбола. Реч Марен-Ре (број 37) може да значи Marinus rex, тј. "морски цар". Формула Неф-Ерк-Ре-Папа може да значи: пророк-архијереј-папас (Отац) [14]. А изрази као што су Биу-Рес (Pius Rex), Хе-Рес (ho-Rex) итд., који се срећу у другим египатским списковима, још више појачавају утисак необичности који провејава из свих тих фараонских спискова, само ако се отргнемо од традиционалне хронологије која их потискује за миленијуме у дубину векова. Није искључено да је очигледно превладавање текстова религијског садржаја у Старом Египту, што су приметили египтолози, у складу с хипотезом да је једна од најважнијих функција тог региона била стварање некрополе у којој су сахрањвани владари из многих блиских и далеких држава.

Археолошки подаци о Египту, и поред свег њиховог богатства, изузетно су хаотични и нису повезани један с другим у непрекинути ланац. Археолог М.З. Хонејм каже: "Скоро ништа не знамо ни о једном фараону треће династије, с изузетком Цосера (њему припада велика пирамида - А.Ф.). Нажалост, чак је и то име каснија верзија, која није употребљавана дуго после његове смрти и први пут се помиње тек у време дванаесте династије... У натписима из његовог времена Цосера зову Гор Нетерерхер. Њега су звали и Нофереринхет" [271, стр. 26]. У традиционалној хронологији практично ништа није познато о фараонима којима припадају три велике пирамиде у Египту, иако се неретко подсећа на челично (! - А.Ф.) длето које је нађено у спољној каменој оплати пирамиде Хуфу (Кеопсова, почетак XXX в. п.н.е.) [272, стр. 27, комент. 23]. Наравно, данас се сматра да је та